

בג"צ מס' 267/68

יוסף בראשי ושות' חברה פרטית בע"מ

נגד

מועצת עיריית ירושלים, ועדת המכרזים שלייד עיריית ירושלים, ו-2 אח'

בבית-המשפט העליון בשבתו כבית-משפט גבוה לצדק

[4.11.68, 30.10.68, 11.10.68]

לפני מ"מ הנשיא (זילברג), והשופטים הלוי, קיסטר

תקנות העיריות (מכרזים ודרכי הזמנתן וקבלתן של הצעות מחירים), תש"ך-1959 [קה"ת 959, ע' 215], תקנה 29.

מיני-רציו:

* רשויות מקומיות – עיריות – מכרזים

העותר מפנה קובלנתו כלפי העיריה המשיבה, על שלא מסרה לידיו ביצוע עבודות על-פי מכרז.

בית-המשפט הגבוה לצדק פסק:

כשלונו של קבלן בביצוע עבודות קודמות, יש בו כדי להטיל ספק בכשרו לסיים את העבודות נשוא המכרז, וניתן להבין את העיריה בהימנעה מלמסור לו עבודות חדשות, שעה שהעבודות הקודמות שהיה עליו לסיים טרם נגמרו.

פסקי-דין ישראליים שאוזכרו:

[1] בג"צ 270/66 - א' לוסטיג - ג' דוביצקי, הנדסה וקבלנות בע"מ נגד עיריית גבעתיים ו-סולל בונה בע"מ; פד"י, כרך כ (4), ע' 129, 133.

הערות:

לחובת ועדת המכרזים להתחשב בכשרו של בעל ההצעה, עיין גם בג"צ 119/65 - "שרכיב" חברה לעבודות שרברבות וביוב בע"מ נגד עיריית אשקלון; פד"י, כרך יט (2), ע' 220.

התנגדות לצו-על-תנאי מיום י"ט בתשרי תשכ"ט (11.10.68). המכוון למשיבים מס' 1, מס' 2 והדורש מהם לבוא וליתן טעם: מדוע לא תבוטלנה המלצות ועדת המכרזים מיום 8.8.68, למסור את ביצוע עבודות הכבישים ברחוב הנביאים למר בן-ציון הס (המשיב מס' 4) ואת ביצוע עבודות הכבישים ברחוב הרב חן למר ש' חפצדי (המשיב מס' 3), מדוע לא תבוטלנה החלטות העירייה מיום 27.8.68 למסור את העבודה נשוא מכרז מפ/35/68 למר בן-ציון הס ואת העבודה ברחוב הרב חן למר ש' חפצדי, ומדוע לא תימסרנה שתי העבודות הנ"ל לעותרת. הצו-על-תנאי בוטל.

י' בן-מלך - בשם העותרת; ר' נחמד - בשם המשיבות מס' 1, מס' 2

צו

מ"מ הנשיא (זילברג): הצו-על-תנאי שניתן דינו להיבטל. מתברר כי באפריל 1967 ובאוקטובר 1967 הוזמנה העותרת לעשות עבודות בשביל העירייה ברחוב הארזים וברחוב הנטקה, ועבודות אלו לא נגמרו עד עצם היום הזה. אמנם בתצהיר הנוסף שהוגש על-ידי העותרת היא מנסה להסביר בכל מיני הסברים את כשלונה בגמירת העבודות הנ"ל, אך הסברים אלה אינם משכנעים כל צרכם, ואנו כאן, תוך תחומי הדיון של ה-בג"צ, איננו מסוגלים לברר עד תום את אמיתותם או אי-אמיתותם. על-כל-פנים יהא אשר יהא הדבר הרי אי-גמירת העבודות ההן היה כה כדי להטיל ספק בכשרה של העותרת לסיים את העבודות, נשוא המכרז, בזמן הקבוע, ומבינים אנו לדיעה של העירייה בהימנעה מלמסור את העבודות החדשות לעותרת, שעה שהעבודות הקודמות טרם נגמרו.

ואשר לטענה כי העירייה מנועה מלטעון נגד כשרה של העותרת לאחר שהיא גופה שלחה לה את טופס המכרז, נחה דעתנו בתשובתה של באת-כוח המשיבה כי ההעתק שנשלח לעותרת הוא טופס רגיל הנשלח באופן שיגרתי לכל הקבלנים שבועיר, וכי העירייה מקפידה דוקא, לפני בחנה את כשרו המקצועי של הקבלן על-פי תקנה 29 לתקנות העיריות (מכרזים ודרכי הזמנתן וקבלתן של הצעות מחירים), תש"ך-1959, לשלוח את העתקי המכרז לכל קבלן וקבלן.

טוען בא-כוח העותרת כי לא ניתנה לשולחתו כל הזדמנות לבאר את האיחורים שאיחרה לגבי העבודות הקודמות. ומסתמך על הדברים שנאמרו על-ידי השופט כהן ב-בג"צ 270/66, [1], ב-ע' 133. תשובתנו לכך היא כי אין הנדון דומה לראיה, כי שם העותר שהפסיד במכרז היה בגדר "דף חלק ונקי" שעדיין לא נמצא בו כל דופי, בעוד אשר במקרה שלפנינו ענין לנו לקבלן אשר - לכאורה לפחות - נכשל קשות בעבודות הקודמות לגבי הרחובות הארזים והנטקה, ואין בידינו לומר כי אילו הובאו ההסברים שלו בפני ועדת המכרז או מועצת העירייה, היו הללו חייבות למסר לו את העבודה בגלל היותה זולה יותר.

הצו-על-תנאי מתבטל, אך אין אנו פוסקים כל הוצאות לטובת העירייה.

ניתן היום, י"ג בחשון תשכ"ט (4.11.1968).